

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Spaltaren: Det mellanmänskliga mötet mitt i pandemin

Kejonen, Eetu

Published in:
Åbo Underrättelser

Publicerad: 26/02/2021

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
All rights reserved

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Kejonen, E. (2021). Spaltaren: Det mellanmänskliga mötet mitt i pandemin. *Åbo Underrättelser*, (26.2.2021), 15.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Spaltaren ”Det mellanmännsliga mötet mitt i pandemin”

Vår tid just nu är till viss del väldigt paradoxal. Å ena sidan är mycket av det som behandlas i dagens nyheter sådant som jag redan på förhand kan gissa. Rapportering om nya sjukdomsutbrott och dagens statistik, experter och politiker som säger att läget är allvarligt och att vi just nu borde behärska oss själva. Å andra sidan är denna nya vardagsrutin en bitter frukt av vår nya, oförutsägbara vardag. Den nya sjukdomen har skakat om hela världen och oss alla. Farsoten uppstod och utvecklades så snabbt. Även om dagens nyheter är förutsägbara vet vi inte så mycket om framtiden. Vi har fått lära oss leva enligt nya och annorlunda premisser.

En av de mest påtagliga sakerna i detta nya liv är vår sociala tillvaro. Våra sociala kontakter har minskat avsevärt. Under det senaste året har jag träffat bara en handfull av mina vänner – och här spelar de nödvändiga sociala kontakterna, exempelvis på arbetsplatsen, en stor roll. Olika digitala plattformar kan delvis ersätta fysisk kontakt, men också skapa och upprätthålla känslan av avstånd.

Avstånd har blivit en viktig dygd. Vi blir ständigt påmind om vikten av avstånd och får höra hur vi fortfarande har alltför många fysiska kontakter. Sådana ska undvikas så långt som möjligt. Möten med andra människor innehåller en potentiell fara, nämligen smittan. Därför blir vi uppmuntrade till avståndstagande.

Den andra sidan av myntet är vår ökande ensamhet. Likaså skulden när man har känt sig eller blivit stämplad som misslyckad i förhållande till tidens ensamhetskrav. Vi har fått läsa om hur skuld känslor och skuldbeläggande har varit en del av pandemin. Den föreställda renheten samt faran och gränserna mellan dessa blir, i enlighet med Mary Douglas' klassiska verk ”Renhet och fara”, synliga i den mänskliga tillvaron när pandemin härjar.

I detta läge är det viktigare än någonsin, tänker jag, att vi behåller det mellanmännsliga mötet i sikte – om inte konkret, så åtminstone som djupt existerande meningshorisont. Vi är inte bara potentiella risker, utan unika varelser som på många sätt är beroende av varandra.

Kristendomens budskap påminner oss om att den andra människan – även mitt i pandemin – är värdefull, vår nästa och Guds avbild. Vi blir påmind om våra egna begränsningar, men även om mellanmännsligheten som bär oss, om framtiden och hoppet.

Eetu Kejonen

Eetu Kejonen är teolog och amanuens för digital publicering vid Åbo Akademi's bibliotek